

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 9Co/2/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120200645  
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8120200645.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hirkovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou so sídlom Konštantínova 6, 080 01 Prešov, IČO: 31 944 779, proti žalovanému: Aeroklub Prešov, občianske združenie, so sídlom E. XXXXX/XX, XXX XX F. – G. H., IČO: 31 956 912, právne zastúpenému JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, 040 01 Košice, IČO: 35 514 892, o zaplatenie 1.736,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19C/1/2020-376 zo dňa 17.08.2023, takto

### rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku I. a III.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % proti žalovanému, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinstančný súd“) napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.479,60 eur s 5 % úrokmi z omeškania ročne od 01.01.2020 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 70 %.

2. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 123, § 137 ods. 1, § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Rozsudok odôvodnil tým, že či posudzujeme právnu povahu uplatnených nárokov podľa § 137 ods. 1 OZ alebo podľa § 451 a nasl. OZ o bezdôvodnom obohatení, podstata spočíva v tom, že ak podielový spoluvlastník neužíva svoj ideálny podiel v nehnuteľnosti a je zrejme a preukázané, že túto nehnuteľnosť využíva na vlastné účely iný podielový spoluvlastník, teda užíva aj jeho podiel, čo z vykonaného dokazovania v tomto prípade jednoznačne vyplynulo, je potrebné uhradiť mu takú náhradu, ktorá zodpovedá obvyklému nájmu za nehnuteľnosti v spoluvlastníctve v danom čase a v danom mieste.

4. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že stav, aký bol v čase uzavretia zmluvy o nájme zo dňa 08.08.2016, ku dňu 24.10.2018 - ku dňu výpovede nájmovej zmluvy, tento stav na predmetnej nehnuteľnosti pretrvával aj naďalej a žalovaný ohľadom popretia tejto skutočnosti nepredložil ani neoznačil také dôkazy, ktoré by boli schopné preklenúť tento užívateľský stav, ktorý následne potvrdzujú aj ďalšie spory žalovaného o právo prechodu zriadením vecného bremena na susediacej parcele ako aj samotnými úkonmi žalovaného, kedy v priebehu sporu prejavil záujem o odkúpenie spoluvlastníckeho podielu žalobcu, ale k tomuto nedošlo. V konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 15C/106/2020 bolo zistené, že vstup k budovám vo výlučnom vlastníctve žalovaného je možné len z ulice E. po prístupovej

komunikácii prechádzajúcej po parcele registra „E“ č. XXX/XX pozdĺž ocelového hangáru a pokračuje po parcele registra „C“ č. XXXX/X, ktorá patrí F. F.. Z tohto konania nepochybne vyplýva, že vstup na predmetnú parcelu registra „E“ č. XXX/XX bol riadne žalovaným využívaný až do roku 2019, kedy F. F. umiestnil na začiatok komunikácie vedúcej pozdĺž hangáru železnú rampu a uzamkol ju visiacim zámkom.

5. Spôsob, akým je vykonávaná letecká činnosť žalovaného na parcele, na ktorej sú zriadené stavby, ktoré slúžia jeho účelu, ktorá skutočnosť je všeobecne známa aj z informácií dostupne prístupných na webovej stránke žalovaného a vyplýva aj v súvislosti s uzavretou zmluvou so Slovenskou republikou - Ministerstvom obrany SR, na ktorú žalovaný poukazoval ako na obranu toho, že užíva predmetné nehnuteľnosti iba počas 40 dní roka. Letecký výcvik, ktorý so zmluvou uzavretou s Ministerstvom obrany Slovenskej republiky žalovaný touto zmluvou zabezpečuje, je súčasťou rozsiahlych nutných úkonov technického, organizačného zamerania súvisiacich s prevádzkou samotného letiska, s údržbou lietadiel a leteckej techniky. Nie je možné logicky dospieť k záveru, aby predmetná nehnuteľnosť, pokiaľ je využívaná na prevádzkovanie leteckej činnosti, a táto skutočnosť nebola nikdy žalovaným popretá, aby túto leteckú činnosť bolo možné v prípade takýchto ideálnych spoluvlastníckych pomerov prevádzkovať inak, než využívaním celej plochy tohto leteckého areálu, lebo v skutočnosti v reále sa jedná o takýto letecký areál.

6. Pokiaľ by aj žalobca mal prístup na predmetnú nehnuteľnosť, vstúpil by ako do verejného, tak aj do uzavretého letiskového priestoru, kde platia určité pravidlá zvyčajne určené prevádzkovými poriadkami letísk. Poukázal na zákon č. 143/1998 Z.z. o civilnom letectve, ktorý v § 32 podrobne upravuje aj podmienky prevádzkovania letísk a leteckých pozemných zariadení. Pokiaľ je žalobca podielovým spoluvlastníkom k tomuto areálu v podiele 1/15, rovnako ako aj ďalší podieloví spoluvlastníci na tejto nehnuteľnosti, kde žalobca je toho času podielovým spoluvlastníkom v 1/3, nemôže realizovať svoje spoluvlastnícke práva v intenciách § 123 OZ, nakoľko jeho ideálny spoluvlastnícky podiel nie je reálne vyčlenený, to znamená, že v každej časti nehnuteľnosti - leteckého areálu - letiskového priestoru, ktorú užíva žalovaný na leteckú činnosť, nachádza sa podiel žalobcu.

7. Pokiaľ žalovaný navrhoval vykonanie dokazovania v podaní z 25.05.2020, a to vyžiadanim si správy od Ministerstva obrany SR, sekcie majetku a infraštruktúry, Strediska prevádzky objektov Prešov, o tom, či je správcom oplotenia oddeľujúcim komunikáciu na ceste E. od plochy Letiska Prešov, o tom, kto (aký subjekt) zriadil predmetné oplotenie, o tom, či sa žalobca niekedy domáhal odstránenia oplotenia a vyžiadal si grafické znázornenie priebehu oplotenia; vyžiadanim si správy od Mesta Prešov, aké je podľa platného územného plánu mesta Prešov záväzné funkčné určenie (regulatív parcely registra „E“ č. XXX/XX, k. ú. G. H., obec Prešov, okres Prešov); vyžiadanim si vyjadrenia od Ministerstva obrany Slovenskej republiky vyjadrenie o tom, či sa na parcelu registra „E“ č. XXX/XX, k. ú. G. H., obec Prešov, okres Prešov vzťahujú obmedzenia vyplývajúce z toho, že táto parcela susedí s vojenským objektom VU 6335, Letisko Prešov, a to vo vzťahu k jej využitiu, k možnosti zriadenia stavieb na nej alebo akékoľvek iné obmedzenia, ktoré majú vplyv na jej využitie, prípadne ďalších návrhov, súd prvej inštancie nepovažoval vykonanie dokazovania v naznačenom smere za právne relevantné, a napokon výsluch znalca I. J. zodpovedal aj na tieto žalovaným naznačené smery procesnej obrany. Navyše, pokiaľ sa jednalo o vyžiadanie správ, žalovaný žiadnym spôsobom ani neodôvodnil, prečo by tieto dôkazné prostriedky nemohol si zabezpečiť sám v rámci jeho dôkazného bremena počas jeho procesnej obrany. Prvoinštančný súd bol presvedčený, že žiadne z týchto listinných dôkazov by nepriniesli iné rozhodnutie vo veci samej.

8. Základ nároku bol preukázaný a výška nároku vyplynula z predložených listinných dôkazov, a to zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX, jeho doplnku a hlavne z výsluchu znalca I. J., ktorý aj podrobne vysvetlil závery svojho znaleckého posudku a zodpovedal na námietky žalovaného voči znaleckému posudku a jeho doplneniu a je v žalovanom období ustálená v bode 20. odôvodnenia rozsudku. Na žalovaným vznesenú obranu poukazaním na znalecké posudky uvedené pod bodmi 16.3. a 18. uviedol, že ani v jednom z prípadov sa nejedná o porovnateľné pozemky, keďže zastavané stavby takéhoto charakteru nie sú postavené ani na jednej z nich, navyše v prípade znaleckého posudku uvedeného v bode 16.3. sa jedná o nezastavaný pozemok a v prípade znaleckého posudku v bode 18. o obdobie znaleckého skúmania od 01.01.2014 do 31.12.2015.

9. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a priznal mu právo na plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

10. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na presvedčení, že žalobca neužíva svoj podiel nehnuteľnosti, nemá prístup na predmetnú nehnuteľnosť a bolo preukázané, že túto nehnuteľnosť využíva na vlastné účely žalovaný, teda užíva aj podiel žalobcu, čo malo jednoznačne vyplynúť z vykonaného dokazovania, a preto je potrebné uhradiť žalobcovi takú náhradu, ktorá zodpovedá obvyklému nájmu za nehnuteľnosti v spoluvlastníctve v danom čase a v danom mieste. Uvedené presvedčenie súdu prvej inštancie vychádza výlučne zo skutkových tvrdení žalobcu, ktorý okrem tvrdenia a fotografií z predmetného pozemku, nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce, že mu je akýmkoľvek spôsobom bránené predmetné nehnuteľnosti užívať, ani žiadne dôkazy o tom, že by žalovaný nepretržite využíval celý predmetný pozemok na svoje účely. Naopak žalovaný, z dôvodu, aby jeho popretie uvedených skutkových tvrdení žalobcu bolo účinné, navrhol vykonať dôkazy, ktoré mali tieto tvrdenia žalobcu vyvrátiť, avšak súd prvej inštancie ich vykonať odmietol. Súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným podaním zo dňa 25. mája 2020 a opakovane na pojednávaní dňa 26. januára 2023 a 17. augusta 2020 a to, vyžiadanim si správy od Ministerstva obrany SR, sekcie majetku a infraštruktúry, Strediska prevádzky objektov Prešov, o tom či je správcom oplotenia oddeľujúcim komunikáciu na ceste E. od plochy Letiska Prešov, o tom, kto (aký subjekt) zriadil predmetné oplotenie, o tom či sa žalobca niekedy domáhal odstránenia oplotenia a vyžiadal si grafické znázornenie priebehu oplotenia. Uvedený dôkaz mal vyvrátiť tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný postavil na predmetnom pozemku plot, ktorý mu bráni riadnemu užívaniu svojho podielu a či žalobca vôbec urobil nejaké úkony, aby svoj spoluvlastnícky podiel mohol vôbec využívať. Rovnako súd nevykonal dôkazy navrhnuté a opakovane navrhované vyššie uvedeným spôsobom a to, vyžiadanim si správy od mesta Prešov, aké je podľa platného územného plánu mesta Prešov záväzné funkčné určenie (regulatív parcely reg. „E“ č. XXX/XX, k. ú. G. H., obec Prešov, okres Prešov) a vyžiadanim si vyjadrenia od Ministerstva obrany SR, o tom, či sa na parcelu reg. „E“ č. XXX/XX, k. ú. G. H., obec Prešov, okres Prešov vzťahujú obmedzenia vyplývajúce z toho, že táto parcela susedí s vojenským objektom VÚ 6335, Letisko Prešov, ktoré mali potvrdiť, že žalobcom žiadaná výška prípadnej náhrady za užívanie jeho podielu žalovaným, nemôže zodpovedať predstávám žalobcu, vzhľadom na funkčné využívanie predmetného pozemku ako ochranného pásma vojenského letiska so všetkými jeho obmedzeniami, a preto cena takéhoto pozemku nemôže byť porovnateľná s cenami pozemkov v ostatných častiach mesta Prešov. Ako vyplýva z ustanovení Civilného sporového poriadku, týkajúcich sa prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, tieto neukladajú strane konania dôkazné prostriedky, ktoré navrhuje vykonať aj zabezpečiť, ale iba navrhnúť a naopak tomuto procesnému právu strany konania navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu tieto dôkazy zabezpečiť a vykonať (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/205/2019 z 28. októbra 2020, sp. zn. 4Cdo/100/2018 z 16. mája 2019). Navyše, ako to vyplýva z ust. § 189 CSP, má súd, na rozdiel od strany konania, právne nástroje na zabezpečenie navrhnutých dôkazných prostriedkov, ktorými strana konania nedisponuje. Uvedenú povinnosť súdu, zabezpečiť a vykonať dôkazy navrhnuté stranou konania, môže súd nesplniť iba v prípade ak sú splnené podmienky uvedené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/266/2020 zo dňa 24. októbra 2022, v opačnom prípade súd porušuje právo strany konania na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (III. ÚS 332/09). Je zrejmé, že postup súdu v súdnej veci, kedy nevykonanie žalovaným navrhovaných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, odôvodní iba tým, že stačia iba tvrdenia žalobcu a výsluch znalca, ktorý sa k navrhovaným dôkazom nemal oprávnenie vyjadrovať, nespĺňa kritéria najvyššieho súdu a napĺňa odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e) CSP.

11. Súd vykonal dokazovanie zmluvou medzi stranami konania o prenechaní spoluvlastníckeho podielu do užívania zo dňa 8. augusta 2016. Na základe uvedenej zmluvy urobil záver, nepodložený žiadnymi inými dôkazmi, že žalovaný užíva na svoje účely aj podiel žalobcu. Z vykonaného dokazovania rovnako vyplynulo, že na predmetnom pozemku stoja budovy vo vlastníctve žalovaného zapísané v katastri nehnuteľností pre k. ú. G. H. na LV č. XXXX. Predmetné budovy, ako vyplýva z verejne dostupného katastra nehnuteľností, ležia na parcelách, ku ktorým v katastri nehnuteľností nie je evidovaný právny vzťah a spoločne zaberajú plochu o rozlohe 1 891 m<sup>2</sup>. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že rozsah užívania predmetného pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalovaným nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu 1/15 z rozlohy predmetného pozemku 12 344 m<sup>2</sup>, je 1 068 m<sup>2</sup>, z čoho pripadá na spoluvlastnícky podiel žalobcu rozloha iba 71,20 m<sup>2</sup> (plocha zastavaná budovami žalovaného

- 1 891 m<sup>2</sup>, rozloha podielu žalovaného - 1/15 z 12 344 m<sup>2</sup> = 823 m<sup>2</sup>, plocha využívaná žalovaným nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu - 1 891 m<sup>2</sup> - 823 m<sup>2</sup> = 1 068 m<sup>2</sup>, plocha využívaná žalovaným nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu pripadajúca na spoluvlastnícky podiel 1/15 žalobcu - 1 068 m<sup>2</sup> /15 = 71,20 m<sup>2</sup>). Rovnako vyplynulo z vykonaného dokazovania, konkrétne zo zmluvy o nájme pozemku - letiskovej plochy číslo KE 84/2 - 199/2019/10188002 - Nzpk, uzatvorenej medzi Slovenskou republikou zastúpenou Ministerstvom obrany Slovenskej republiky a žalovaným dňa 3. septembra 2019, že žalovaný svoje aktivity vykonáva iba 40 dní v roku a za uvedený nájom platí sumu 0,80 € za 1 m<sup>2</sup> za rok. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že ostatných 325 dní v roku žalovaný svoje aktivity nevykonáva. Napriek uvedenému súd priznal žalobcovi právo náhrady za nepretržité užívanie celého jeho spoluvlastníckeho podielu žalovaným (823 m<sup>2</sup>).

12. Žalovaný na svoju obranu predložil súkromný znalecký posudok, ktorým súd vykonal dokazovanie, vypracovaný znalcom I. J. K., č. XX/XXXX, ktorý si dal žalovaný vypracovať v konaní, ktoré do svojich úvah zahrnul súd prvej inštancie, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15C/56/2020, ktorý bezprostredne susedí s pozemkom v podielovom spoluvlastníctve strán konania, a z ktorého vyplýva, že cena nájmu, v dobe vypracovania znaleckého posudku, bola vo výške 0,797 eur za 1 m<sup>2</sup> za rok. Pozemok, pre hodnotu nájmu ktorého bol vypracovaný uvedený znalecký posudok až tak susedí s pozemkom v podielovom spoluvlastníctve strán konania, že budovy, ktoré sú postavené na pozemku v podielovom spoluvlastníctve strán konania zasahovali do tohto susedného pozemku a preto boli geometrickým plánom vytvorené nové parcely pod týmito budovami, ktoré nemajú evidovaný právny vzťah. Napriek takto vykonanému dokazovaniu, z ktorého nepochybne vyplýva, že hodnota nájmu určená znaleckým posudkom vypracovaným na žiadosť žalobcu je viac ako 2 krát vyššia ako hodnota nájmu stanovená znaleckým posudkom predloženým žalovaným a rovnako je 2 krát vyššia ako hodnota nájmu stanovená v zmluve o nájme medzi Slovenskou republikou a žalovaným, súd prvej inštancie uzavrel, že bezprostredne susediaci pozemok nie je porovnateľný s pozemkom v podielovom spoluvlastníctve strán konania a v rozpore s vykonaným dokazovaním prisvedčil názoru žalobcu.

13. Na pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2022 bol vypočutý žalobca, ktorý svojou výpoveďou, ako jedným z dôkazov, mal objasniť spôsob a rozsah ním tvrdeného užívania spoluvlastníckeho podielu žalovaným nad rozsah spoluvlastníckeho podielu žalovaného. Ako je zrejmé z výsluchu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 24. novembra 2022, žalobca nevedel vysvetliť ako má žalovaný predmetný pozemok využívať a rovnako nevedel uviesť v akom rozsahu žalovaný pozemok využíva. Neuviedol žiadne skutočnosti o tom, že by urobil akékoľvek úkony k tomu, aby mohol predmetný pozemok využívať, jediné čo uviedol, že ako vlastník sa nijakým spôsobom nepodieľa na údržbe tohto pozemku.

14. Súd prvej inštancie postavil svoj záver o dôvodnosti žaloby žalobcu na skutočnostiach, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, alebo boli v priamom rozpore s vykonaným dokazovaním. Navyše, svoje závery postavil na svojich domnienkach s konaním nesúvisiacich, pre závery ktoré nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Je teda nepochybné, že takýto postup súdu naplnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

15. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí aplikoval správne zákonné ustanovenie, avšak nesprávne toto aplikoval na súdenú vec. Hoci súd prvej inštancie správne odkázal na súdnu prax v obdobných právnych veciach, keď citoval uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/184/2010 zo dňa 27. októbra 2010, jeho závery sú však v rozpore s citovanými závermi najvyššieho súdu. Ako vyplýva z uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu, nárok spoluvlastníka, ktorý neužíva vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu vzniká iba vtedy, ak iný spoluvlastník užíva spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, užívanie ktoré bráni užívať spoločnú vec inému spoluvlastníkovi v rámci jeho spoluvlastníckeho podielu. Ako však nepochybne vyplynulo z vykonaného dokazovania, žalovaný užíva spoločnú nehnuteľnosť nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu iba v častiach, na ktorých stoja budovy v jeho vlastníctve, ktorých spoločná podlahová plocha je 1 891 m<sup>2</sup>, teda rozsah, ktorý na celej nehnuteľnosti užíva žalovaný nad rozsah svojho podielu je 1 068 m<sup>2</sup>, z čoho pripadá na spoluvlastnícky podiel žalobcu rozloha iba 71,20 m<sup>2</sup>. Aplikujúc citované rozhodnutie najvyššieho súdu na súdenú vec, žalobcovi nič nebráni, teda vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, aby sa podieľal na svojom užívaní oprávnení v rozsahu svojho podielu, a to užívaním zostávajúcej časti veci, na ktorú pripadá rozloha 751,80 m<sup>2</sup> (823 m<sup>2</sup> - 71,20 m<sup>2</sup>). Úvahy súdu prvej inštancie o tom, že žalovaný využíva aj zostávajúcu časť spoluvlastníckeho podielu žalobcu z dôvodu svojej činnosti, sú iba domnienky súdu, ktoré nevyplývajú zo žiadneho vykonaného dokazovania a ani samotný žalobca vo svojej výpovedi, hoci

dôkazné bremeno ako žalujúcom spočívalo najmä na ňom, nebol schopný uviesť ani rozsah ani spôsob užívania jeho spoluvlastníckeho podielu žalovaným. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, čím naplnil odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a zaviazať žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Žalobca uviedol, že súd je tým subjektom, ktorý určuje, čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať a ktoré dôkazy vykoná, resp. ktoré skutočnosti bude považovať za preukázané. Ak sa súd rozhodne dôkaz nevykonať, túto skutočnosť musí zdôvodniť. Účelom dokazovania je zamerať dokazovanie na podstatné skutočnosti. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu postačujúcom pre zistenie skutkových okolností, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok, získal pre rozhodnutie podstatné poznatky o veci, ktorá je predmetom konania. Podstata kontradiktórnosti sporového procesu spočíva v tom, že v sporovom konaní, v ktorom proti sebe stoja dve sporové strany s opačnými záujmami, každá zo strán má povinnosť vyhľadávať a predkladať dôkazy a vyjadrenia. Úlohou súdu a sudcu je rozhodovať na základe dôkazov, ktoré predkladajú najmä strany konania a súd má rozhodnúť v prospech strany, ktorá presvedčivejšie a zákonne preukázala svoje tvrdenia. Rovnosť strán v spore je zachovaná, ak všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť svoje tvrdenia a dôkazy na ich preukázanie. Nedôvodné sú preto námietky žalovaného, ktoré evokujú, že žalovaný v skutočnosti vytyka súdu aj nesprávny procesný postup (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), avšak práve z judikatúry - uznesenia NS SR sp. zn. 9Cdo/266/2020, na ktorú žalovaný poukazuje vyplýva, že v danom prípade súd odôvodnil nevykonanie navrhovaných dôkazov v súlade s týmito závermi Najvyššieho súdu SR. Zároveň žalovaný nijako neodôvodnil, prečo by ním navrhované dôkazy spĺňali charakter dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností.

18. Pokiaľ ide o rozsah užívania pozemku, poukázal na predchádzajúce vyjadrenia žalobcu zo dňa 08.04.2020 a 11.06.2021, vrátane predložených dôkazov k podaniu z 08.04.2020, ako je fotografická príloha /príloha 2a), 2b)/, snímok z ortofotomapy /príloha 2c)/ a geodetický náčrt /príloha 2d)/, ktorými bolo preukázané, že už samotné umiestnenie hangáru vo vlastníctve žalovaného znemožňuje prístup iným subjektom na parcelu č. XXX/XX, na základe ktorých trvá na tom, že je klamlivé i nezmyselné tvrdenie žalovaného, žeby žalobca mal neobmedzený prístup na pozemok parc. č. XXX/XX, resp. možnosť využívania svojho vlastníctva, mimo zastavaných plôch tohto pozemku, ktoré žalovaný využíva ako plochy zastavané svojimi stavbami, a navyše ďalšou predloženou fotografickou dokumentáciou bolo preukázané, že na pozemok je zamedzený prístup uzamykateľnou rampou na spevnenej komunikácii nachádzajúcej sa vedľa hangáru a pri vstupe je zároveň umiestnená výstražná tabuľa, ktorá zakazuje vstup do letiskového areálu osobám, ktorí k tomu nemajú špeciálne oprávnenie - tabuľa: Strážnený priestor, vstup zakázaný a ďalšia „Letová časť, vstup zakázaný, vstup len s IDC, príp. PW“. Nájomnú zmluvu uzatvorenú so žalobcom a žalovaným zo dňa 08.08.2016, ktorým žalovaný potvrdil, že predmetom jeho užívania je spoluvlastnícky podiel žalobcu o veľkosti X/XX-XXX na celom pozemku parcela reg. „E“ č. XXX/XX, a to na dobu neurčitú, pričom po bezdôvodnej výpovedi tejto nájomnej zmluvy zo strany žalovaného, žalovaný pokračuje v rovnakom predmete a rozsahu činnosti na predmetnom pozemku ako v roku 2016. Súdne konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15C 56/2020, v ktorom sa žalovaný domáhal voči F. F. zriadenia vecného bremena na právo prechodu a prejazdu po susednej parcele patriacej F. F. č. C-KN 3486/2, bez ktorého nie je možný prístup na parcelu E-KN XXX/XX - plochu nachádzajúcu sa za oceľovým hangárom vo vlastníctve žalovaného. Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že svoje aktivity vykonáva iba 40 dní v roku, toto tvrdenie je absolútne zavádzajúce. Žalovaný sa odvoláva na zmluvu o nájme pozemku uzatvorenú s prenajímateľom SR -MO, podľa ktorej využíva pozemky patriace SR v správe MO na základe uzatvoreného nájmu iba 40 dní do roka, čím argumentuje, že ani podiel žalobcu v pozemku č. XXX/XX nevyužíva počas celého roka. Súd poukázal v rozsudku okrem iného aj na to, že aktivity žalovaného sú súdu známe aj z jeho webovej stránky, na ktorej žalovaný propaguje svoje aktivity. Priložil aj zverejňované internetové ponuky žalovaného na uskutočňovanie vyhlídkových letov, resp. poznávacích letov pre široký okruh záujemcov v roku 2024, v termíne podľa „dohody“, pričom tieto ponuky uvádzajú obdobie, pre ktoré platia len „zľavnené lety“, napr.: vyhlídkový let lietadlom Zlín Z-43 v období do 30.06.2024, poznávací let motorovým vetroňom od 16.04. do 30.09.2024. Pokiaľ ide o námietky k stanovenej náhrade za užívanie, pridrižiava sa vyjadrenia žalobcu k znaleckému posudku I. J. K. zo dňa 22.12.2022, v ktorom poukazoval, že ide o neporovnateľné nehnuteľnosti a s týmto názorom sa stotožnil aj súd.

19. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že žalobca, ktorý na jednej strane nebol schopný pri svojej výpovedi na pojednávaní uviesť ako má žalovaný pozemok využívať, ani v akom rozsahu žalovaný pozemok využíva a nevedel žiadne skutočnosti o tom, či sám urobil akékoľvek úkony k tomu, aby mohol svoje vlastnícke právo využiť, vo svojich teoreticko-právnych úvahách uvádza, že: „úlohou súdu a sudcu je rozhodovať na základe dôkazov, ktoré predkladajú najmä strany konania a súd má rozhodnúť v prospech strany, ktorá presvedčivejšie a zákonne preukázala svoje tvrdenia“. Avšak na druhej strane, v situácii kedy on žiadne takéto dôkazy nebol schopný produkovať, vytýka žalovanému, ktorý takéto dôkazy vo svoj prospech produkovať schopný bol, aj s podrobným odôvodnením, čo majú preukazovať, že odmietnutie vykonania týchto navrhnutých dôkazov súdom vo svojom odvolaní súdu vytýka.

20. Vykonanie dokazovania zmluvou medzi stranami konania o prenechaní spoluvlastníckeho podielu do užívania zo dňa 8. augusta 2016, ktorá bola vypovedaná žalovaným dňa 24. októbra 2018 z dôvodov uvedených v jeho odvolaní, ktorej obsahom súd prvej inštancie pomerne rozsiahlo argumentoval zdôvodňujúc svoje rozhodnutie, nemá žiadnu právnu relevanciu k predmetnému konaniu. Bol to právny úkon, ktorým žalovaný v tom čase sledoval svoj cieľ, majetkovo vysporiadať predmetnú nehnuteľnosť, konkrétne podiel žalobcu kúpiť, avšak z dôvodov, opísaných v odvolaní k takémuto záveru nedospel a preto od nej odstúpil. Z uvedeného dôvodu je preto nemožné z tejto zmluvy vyvodzovať akékoľvek dôsledky na prebiehajúce konanie.

21. Žalobca v priebehu konania na súde prvej inštancie nijakým spôsobom účinne nepoprel tvrdenia žalovaného vyplývajúce zo zmluvy o nájme pozemku - letiskovej plochy číslo KE 84/2 - 199/2019/10188002 - Nzpk, uzatvorenej medzi Slovenskou republikou zastúpenou Ministerstvom obrany Slovenskej republiky a žalovaným dňa 3. septembra 2019, o tom že žalovaný svoje aktivity vykonáva iba 40 dní v roku. Preto dokumentácia predložená žalobcom v jeho vyjadrení k odvolaniu žalovaného nemôže túto jeho predchádzajúcu procesnú pasivitu napraviť, pretože je v rozpore s ust. § 366 písm. d) CSP, a preto nie je možné v odvolacom konaní na ňu prihliadať.

22. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu dňa 05.09.2024 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

23. Predmetom odvolacieho prieskumu, vychádzajúc z viazanosti odvolacieho súdu rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, bolo posúdiť, či sa súd prvej inštancie dopustil žalovaným tvrdených väd rozhodnutia, a to v zmysle § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP, vychádzajúc pritom z konkrétnych dôvodov ako ich vymedzil odvolateľ v podanom odvolaní.

24. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

25. Žalovaný namietal nesprávne skutkové zistenia prvoinštančného súdu. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, alebo nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, alebo je tu predpoklad tzv. dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany alebo útoku. Odvolací súd zisťoval, či v prejednávanej veci prvoinštančný súd nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu. Prvoinštančný súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy relevantné pre rozhodnutie o veci. Prvoinštančný súd správne vyhodnotil, ktoré z dôkazov je vo veci potrebné vykonať a následne aj vyhodnotiť, ktorý dôkaz je spôsobilý priviesť súd k ďalším skutkovými zisteniam a ktoré dôkazy majú vplyv na správne ustálenie skutkového stavu. Prvoinštančný súd tieto dôkazy hodnotil podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti. To, akým spôsobom hodnotil dôkazy súd uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. Súd dôkazy hodnotil v prejednávanej veci správne, dospel k správnym skutkovým

zisteniam, pretože výsledky hodnotenia dôkazov zodpovedajú pravidlám formálnej logiky. Tento postup prvoinštančného súdu je postupom autonómnym, do ktorého odvolací súd nezasahuje. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd a je týmto skutkovým stavom viazaný.

26. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil, sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

27. Nesprávne právne posúdenie veci prestavuje právnu vadu rozhodnutia, keď na zistený skutkový stav súd buď neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

28. Odvolací súd skúmal uvedený odvolací dôvod a dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa uvedeného pochybenia nedopustil. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Prvoinštančný súd pri právnom posúdení veci nepochybil.

29. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil, vyvodil z nich i správny právny záver a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

30. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

31. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd zohľadňujúc odvolacie námietky dopĺňa.

32. Predmetom sporu je zaplatenie žalovanej sumy z dôvodu užívania spoločnej nehnuteľnosti žalovaným ako podielovým spoluvlastníkom nad rozsah výmery pripadajúcej na jeho spoluvlastnícky podiel na spoločnej veci.

33. Súd prvej inštancie ustálil, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovanej na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. G. H. k parcele registra „E“, parc. č. XXX/XX, orná pôda o výmere 12344 m<sup>2</sup>. Podiel žalobcu predstavuje 1/15 k celku, podiel žalovaného je 5/15 k celku.

34. Žalovaný je výlučným vlastníkom stavieb vedených na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. G. H.: súpisné číslo XXXXX na pozemku parcelné číslo XXXX - oceľový hangár, súpisné číslo XXXXX na pozemku parcelné číslo XXXX/X, XXXX/X - čerpacia stanica, súpisné číslo XXXXX na pozemku parcelné číslo XXXX/X, XXXX/X - prevádzková budova, súpisné číslo XXXXX na pozemku parcelné číslo XXXX - budova rozhodcov a súpisné číslo XXXXX na pozemku parcelné číslo XXXX - požiarňa nádrž. Uvedené stavby sa nachádzajú na parcelách, ktoré sú súčasťou parcely registra „E“ č. XXX/XX, evidovanej na LV č. XXXX k.ú. G. H..

35. Žalovaný je občianskym združením. Podľa stanov je základným organizačným článkom Slovenského národného Aeroklubu, M. R. Štefánika, o. z. a jeho poslaním je okrem iného podporovať, organizovať a vykonávať výchovnú, športovú a záujmovo-výcvikovú činnosť detí, mládeže, občanov Európskej únie a občanov zdravotne postihnutých na úseku športového letectva a parašutizmu, rozširovať a prehľbovať vplyv klubového života na rozvíjanie osobnostného vybavenia.

36. Na základe Zmluvy o prenechaní spoluvlastníckeho podielu do užívania podľa § 51 Občianskeho zákonníka uzavretej medzi stranami sporu dňa 08.08.2016, žalovaný ako nájomca dočasne užíval spoluvlastnícky podiel prenajímateľa žalobcu 1/15 k pozemku zapísanom v katastri nehnuteľnosti pre k.ú. G. H. na LV č. XXXX ako parcela registra „E“ č. XXX/XX za účelom leteckej a parašutistickej činnosti nájomcu - žalovaného. Zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú od 08.08.2016. V bode 5. zmluvy sa

zmluvné strany dohodli na výške odplaty za užívanie pozemku v rozsahu spoluvlastníckeho podielu prenajímateľa. Žalovaný výpoveďou zo dňa 24.10.2018 nájomnú zmluvu vypovedal.

37. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15C/56/2020 - 137 zo dňa 21.04.2022 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný budovy stavby užíva viac ako 20 rokov. Prístup k stavbám je možný len z ulice E. a to po prístupovej komunikácii prechádzajúcej po parcele registra „E“ č. XXX/XX F. oceľového hangáru a pokračujúcej po parcele registra „C“ č. XXXX/X vo vlastníctve F. F.. Žalovaný užíval stavby v jeho vlastníctve nerušene až do roku 2019, keď F. F. umiestnil na začiatok komunikácie vedúcej pozdĺž hangáru železnú rampu a uzamkol ju visiacim zámkom. Ďalšiu rampu umiestnil na úrovni opačného konca budovy hangáru. Týmto znemožnil žalovanému, jeho členom, ale aj ďalším osobám prístup do areálu akýmikoľvek motorovými vozidlami. Nemožnosť vstupu na pozemok k budovám patriacim vo vlastníctve žalovaného bola riešená aj neodkladným opatrením Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/32/2020 zo dňa 04.05.2020, ktorým bola uložená F. F. povinnosť umožniť žalovanému prístup pešo, aj motorovými vozidlami k jeho stavbám, a to cez parcelu registra „C“ č. XXXX/X zapísanú na LV č. XXXX k. ú. G. H. v rozsahu, v ktorom je na tejto parcele vybudovaná k stavbám žalovaného prístupová komunikácia a zároveň mu uložil zdržať sa akéhokoľvek konania smerujúceho k zabráneniu prístupu žalovaného a to až do právoplatnosti konania vo veci samej.

38. Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom obrany Slovenskej republiky ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme pozemku - letiskovej plochy dňa 03.09.2019. Prenajímateľ, prenechal nájomcovi do nájmu časť pozemkov nachádzajúcich sa v objekte Letisko Prešov na vykonávanie neziskovej a neobchodnej leteckej a parašutistickej športovo-rekreačnej činnosti za účelom osvetly a vzdelávania na Letisku Prešov. Úhrada za nájom pozemkov predstavuje za 40 dní nájmu sumu 2.956,27 eur. Podľa prílohy zmluvy, v septembri 2019 boli prenajaté pozemky na užívanie 2 dni, v októbri 4 dni, v novembri 2 dni, v marci 2020 3 dni, v apríli 4 dni, v máji 6 dní, v júni 5 dní, v júli 5 dní, v auguste 5 dní, v septembri 4 dni.

39. Znaleckým posudkom I. L. J. č. XXX/XXXX zo dňa 31.12.2021 v znení doplnenia č. 1 vykonávaného znaleckým posudkom č. XXX/XXXX zo dňa 5.12.2022 a z výsluchu znalca na pojednávaní konanom dňa 17.8.2023, metódou polohovej diferenciacie stanovenia všeobecnej hodnoty pozemku bola stanovená za rok 2018 na 24,230 eur/m<sup>2</sup>/rok a v roku 2019 na 28,410 eur/m<sup>2</sup>/rok. Všeobecná hodnota nájmu za obdobie od 01.12.2018 do 31.12.2019, pri obvyklej cene nájmu za rok 2018 by predstavovala za mesiac december 99,60 eur, za rok 2019 by bola 1,68 eur/m<sup>2</sup>/rok, na výmeru podiel žalobcu 822,93 m<sup>2</sup>, celkom sumu 1.479,60 eur.

40. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že podielový spoluvlastník žalobca neužíva svoj ideálny podiel v nehnuteľnosti, nehnuteľnosť využíva na vlastné účely žalovaný ako podielový spoluvlastník, užíva aj podiel žalobcu, preto žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi náhradu, ktorá zodpovedá obvyklému nájmu za nehnuteľnosti v spoluvlastníctve v danom čase a v danom mieste.

41. Stav, ktorý bol v čase uzavretia nájomnej zmluvy zo dňa 08.08.2016, ku dňu výpovede 24.10.2018, tento stav pretrvával aj naďalej. Z konania vedeného pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 15C/56/2020 bolo zistené, že vstup na parcelu registra „E“ č. XXX/XX bol žalovaným využívaný až do roku 2019, kedy F. F. umiestnil na začiatok komunikácie vedúcej pozdĺž hangáru železnú rampu a uzamkol ju visiacim zámkom. Na spornej parcele, na ktorej sú umiestnené stavby žalovaného, žalovaný vykonáva leteckú činnosť, čo je všeobecne známou skutočnosťou vyplývajúcou z informácií zverejnených na webovej stránke žalovaného a vyplynula aj zo zmluvy uzavretej so Slovenskou republikou a žalovaným dňa 03.09.2019.

42. Súd prvej inštancie teda dospel k záveru, že žalovaný na prevádzkovanie leteckej činnosti využíva celú plochu leteckého areálu. Keďže ide o letiskový priestor, kde platia určité pravidlá, žalobca nemôže realizovať svoje spoluvlastnícke právo.

43. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP

44. Žalovaný namietal nevykonanie dôkazov vymedzených v bodoch 7. a 8. odvolania.

45. Súd prvej inštancie odôvodnil nevykonanie žalovaným navrhnutých dôkazov tým, že nepovažoval vykonanie dokazovania v tomto smere za právne relevantné, výsluch znalca I. J. zodpovedal aj na žalovaným naznačené smery procesnej obrany. Navyše, pokiaľ sa jednalo o vyžiadanie správ, žalovaný žiadnym spôsobom ani neodôvodnil, prečo by tieto dôkazné prostriedky nemohol si zabezpečiť sám v rámci jeho dôkazného bremena počas jeho procesnej obrany. Prvoinštančný súd bol presvedčený, že žiadne z listinných dôkazov by nepriniesli iné rozhodnutie vo veci samej.

46. K odvolacej námietke žalovaného o povinnosti súdu navrhnuté dôkazy zabezpečiť a vykonať a v odvolaní uvádzaným rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd uvádza, že ako to aj sám žalovaný uviedol v odvolaní (bod 9.), dôvodom odmietnutia vykonania žalovaným navrhnutých dôkazov bolo v prvom rade to, že ich súd prvej inštancie nepovažoval za relevantné, podľa názoru prvoinštančného súdu, nepriniesli by iné rozhodnutie vo veci samej, čo je hneď prvý argument citovaný žalovaným z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/266/2020 zo dňa 24.októbra 2022, nevyhovenia dôkazného návrhu strany sporu.

47. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že vykonanie žalovaným navrhnutých dôkazov, nebolo potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, tak ako to vymedzuje ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, a preto nie je naplnený tento odvolací dôvod.

48. Ako vyplýva z ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP, navrhnuté dôkazy musia byť potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (nie akýchkoľvek, nepodstatných), aby ich nevykonanie bolo odvolacím dôvodom.

49. Súd prvej inštancie nevychádzal pri rozhodovaní zo skutkového tvrdenia, aby žalovaný postavil na predmetnom pozemku plot. Nepovažoval uvedenú skutočnosť za relevantnú, preto ju ani nezahrnul medzi konštatovaný zistený skutkový stav, keďže ust. § 220 ods. 2 CSP ukladá súdu vysvetliť v odôvodnení rozsudku posúdenie iba podstatných skutkových tvrdení.

50. K zisteniu skutočnosti, či žalobca urobil nejaké úkony, aby svoj spoluvlastnícky podiel mohol využívať, ktorá by zrejme mala vyplývať zo zistenia skutočnosti, či sa žalobca domáhal odstránenia oplotenia, odvolací súd nevidí dôvod na takýto radikálny postup žalobcu, domáhania sa odstránenia oplotenia pozemku letovej časti, ktorá je dlhodobo využívaná žalovaným a narúšania prevádzkovej činnosti žalovaného. Kroky k vyriešeniu súčasnej a dlhodobej situácie v súvislosti so sporným pozemkom, môže podniknúť aj žalovaný, pokiaľ nechce platiť náhradu za užívanie spoluvlastníckeho podielu žalobcu.

51. Napokon súd prvej inštancie nezaložil skutkové zistenia iba na tvrdeniach žalobcu a výsluchu znalca, ako namietal žalovaný, vychádzal aj z listinných dôkazov opísaných v odôvodnení napadnutého rozsudku.

52. Znalecký posudok č. XXX/XXXX znalca I. L. J. zo dňa 31.12.2021 dáva odpoveď na žalovaným nastolené otázky, ktoré žiadal ozrejmiť vyžiadaním správy od Mesta Prešov a vyjadrenia od Ministerstva obrany Slovenskej republiky, ohľadom funkčného určenia parcely reg. E č. XXX/XX, k.ú. G. H., aj ohľadom obmedzení vyplývajúcich s jej susedením s vojenským objektom Letisko Prešov. Znalec sa v znaleckom posudku zaoberal aj touto problematikou. Opísal funkčné využitie pozemku podľa územnoplánovacej dokumentácie obce, ale aj obmedzenia na neho sa vzťahujúce, konkrétne aj ochranné pásmo letiska a spôsob výpočtu hodnoty nehnuteľnosti a ktoré obmedzenia a z akého dôvodu zohľadnil. Preto by bolo nadbytočné vykonávať ďalšie dokazovanie žalovaným navrhnutými dôkazmi, keďže na preukázanie ktorých skutočností, ich žalovaný navrhol, boli zistené znalcom bez dôvodných pochybností. Odvolací súd nemá dôvod pochybovať o správnosti záverov znalca prezentovaných v znaleckom posudku, keďže ich žalovaný spôsobom vzbudzujúcim oprávnené pochybnosti nevyvrátil, ani len svojimi námietkami. Žalovaný bližšie neodôvodnil námietku, že znalec sa k navrhovaným dôkazom nemal oprávnenie vyjadrovať. Neuviedol, ku ktorému konkrétne navrhnutému dôkazu, ani z akého dôvodu, sa nemal oprávnenie vyjadrovať.

53. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP

54. V bode 13. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný vypovedal nájomnú zmluvu zo dňa 08.08.2016 uzavretú medzi stranami sporu, bez uvedenia dôvodu. Uvedené potvrdzuje

výpoveď nájomnej zmluvy žalovaného zo dňa 24.10.2018, v ktorej nie je uvedený žiaden dôvod výpovede. To, čo viedlo žalovaného k výpovedi nájomnej zmluvy, vnútorná pohnútky, nie je pre daný spor relevantná, tak ani ako samotný dôvod výpovede nájomnej zmluvy žalovaným.

55. Záver súdu prvej inštancie o užívaní podielu žalobcu žalovaným, je podložený aj inými dôkazmi, okrem zmluvy o prenechaní spoluvlastníckeho podielu do užívania zo dňa 08.08.2016, a to rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 15C/56/2020-137 zo dňa 21.04.2022 (bod 16.1. odôvodnenia napadnutého rozsudku), výsluchom žalobcu, zmluvou o nájme pozemku – letiskovej plochy zo dňa 03.09.2019, skutočnosťami všeobecne známymi vyplývajúcimi z webovej stránky žalovaného (body 27. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

56. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, znalca a oboznámením listinných dôkazov uvedených v bode 8. až 20. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Zároveň v týchto bodoch aj uviedol, aké skutočnosti vyplynuli z vykonaného dokazovania.

57. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi právo na náhradu za užívanie celého jeho spoluvlastníckeho podielu žalovaným, 822,93 m<sup>2</sup>. Žalovaný namietal, že plocha ním využívaná nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu, pripadajúca na spoluvlastnícky podiel žalobcu, predstavuje 71,20 m<sup>2</sup>. Žalovaný argumentoval tým, že užíva iba plochy zastavané budovami v jeho vlastníctve. Prvoinštančný súd na uvedenú námietku žalovaného reagoval v bodoch 27.3. až 27.5. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Žalovaný nijakým spôsobom v odvolaní tieto závery súdu prvej inštancie nespochybňuje, neuvádza v čom by mali byť nesprávne. Preto odvolací súd na spomínanú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku odkazuje. Uvedené platí aj k tvrdeniu žalovaného, že aktivity vykonáva iba 40 dní v roku, keďže ide o uzavretý letiskový priestor využívaný na prevádzkovanie leteckej činnosti žalovaným.

58. Súd prvej inštancie v bode 29.1. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, prečo neprihliadol na znalecký posudok predložený žalovaným. Správne prvoinštančný súd poukázal na to, že v znaleckom posudku č. XX/XXXX znalca I. J. E. zo dňa 19.02.2022, nejde o totožný pozemok ako v prejednávanej veci, preto nie je dôvod z neho vychádzať, keďže počas konania bol predložený aktuálny znalecký posudok č. XXX/XXXX znalca I. L. J. zo dňa 31.12.2021, k stanoveniu všeobecnej hodnoty nájmu pozemku parc. EKN XXX/XX k.ú. G. H., za žalované obdobie.

59. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP

60. Žalovaný nesprávne resp. účelovo interpretuje uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/184/2010 zo dňa 27.októbra 2010. Z tohto uznesenia vyplýva, že nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu nevzniká, ak spoluvlastník užíva len časť veci v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, čo však nie je daný prípad, keď žalovaný užíva vec v rozsahu prevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel.

61. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

62. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, v súlade s princípom úspechu v spore. Za úspešnú stranu v odvolacom konaní považuje žalobcu, ktorému voči neúspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

63. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).